

РЕШЕНИЕ

№ 6529

гр. София, 04.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав**, в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **2995** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 и следващите от Закона за митниците (ЗМ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, срещу Решение № 3000-464/10.03.2022 г./32-80040 от 10.03.2022 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция Митница П. при Агенция „Митници“.

В жалбата се претендира оспореното решение да бъде отменено, като издадено в нарушение на материалния закон. Твърди се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Поддържа, че същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представени документи – фактури, товарителници, счетоводни документи и т.н., които неоснователно не били взети предвид от митническата администрация. Те потвърждавали по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Инвокирани са доводи, че разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от закупната им стойност. Посочва се, че митническата администрация не е отчела

спецификите на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, т.е. не се касае за изолирани сделки, а печалбата се формира в един относително дълъг (едномесечен) период, обхващащ множество доставки. На последно място се поддържа, че в случая е приложим методът по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от М. за определянето на митническата стойност. Цялото количество внесени домати било продадено на един клиент, което означавало, че се касае за продажба на най-голямо сборно количество по смисъла на визираната разпоредба.

По време на проведеното по делото открито заседание оспорващият не се представлява. Пълномощникът му адвокат Г., в писмена молба от 26.10.2022 г. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, в лицето Директора на Териториална Дирекция Митница П., при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г., през 2021 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 02.03.2021 г. „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г. е регистрирало в МБ С. митническа декларация MRN 21BG003010024564R4, с която са поставени под режим допускане за свободно обръщение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Турция, в това число стока № 2/2 – пресни домати тип кръгъл червен, с нето тегло 2880 кг. с декларирана митническа стойност 4427,95 лв., преизчислена в евро на 100 кг – 78,61 кг.

Определената от Европейската Комисия за датата 02.03.2021 г. стандартна вносна стойност (С.) за домати с произход от Турция е 78,61 €/100 кг. Съгласно разпоредбите на Регламента, при вносна цена по висока от 8 % от С., се изисква от вносителя да представи обезпечение. Обезпечението за стока 2/2 е внесено от дружеството в пълен размер.

На 30.03.2021 г. „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г., чрез пълномощника си в България е представило доказателства за това, на каква цена са били продадени процесните стоки – за домати тип кръгъл червен цялото количество е било продадено на цена от 88 €/100 кг.

На 16.06.2021 г. дружеството, в изпълнение на указанията на митническите органи, предоставило редица документи в съответствие с разпоредбите на чл. 75, пар. 5 от Регламент 2017/891 на Комисията: Фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, Международна товарителница, Стокова разписка за получаване на стоките, Потвърждение за получени доставки, Справки калкулации, Доказателства за извършено плащане на доставната фактура. Допълнително са представени дневници за покупки/продажби за месец март 2021 г., справки - декларации, VIES декларации за същият период и възраженията срещу предстоящото издаване на негативно решение по искане за възстановяване на депозит.

Митническите органи са приели, че по отношение на стока № 2/2 (пресни домати тип кръгъл червен) е налице по-висока себестойност преди продажбата, поради което продажната цена е по-ниска от цената на придобиване. В решението е посочено, че не са представени удовлетворителни доказателства за наличието на предпоставки за освобождаване на обезпечението. По тази причина, на основание чл. 75, пар. 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, е отказано възстановяването на внесеното обезпечение в размер на 1295,52 лв. и са определени допълнителни публични задължения в общ размер на: мито от 1678,54 лв. и ДДС от 1287,54 лв., заедно със съответните лихви от датата на пускането на стоките в свободно обръщение.

Като писмени доказателства по делото са приети фактура TKS2021000000326 от 24.02.2021 г., издадена от "Tek AsyaFarm" Турция, Сертификат за движение на стоки между Турция и Европейски съюз, Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, Фактура № 0005397 от 02.03.2021 г., издадена от „Интерпред Логистик 2014“ ЕООД за извършени услуги по представителство пред БАБХ, Фактура № [ЕГН] от 02.03.2021 г. на „Интерпред Еврологистик“ ЕООД за държавна такса здравен контрол и такса лаборатория за 108 лева, Фактура № MES2021000000452 от 24.02.2021 г. за транспортни услуги от А. до България – С. и Румъния за 3 450 евро, Фактура № [ЕГН] от 04.03.2021 г. издадена от „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г. на Л. Румъния за продадена стока „Пресни домати тип кръгъл червен“ (позиция 6), 2304 кг, произход Турция, единична цена 0,88 евро, обща сума 2027,52 евро без ДДС (3965,48 лева), или 88 евро за 100 килограма, Фактура № [ЕГН] от 04.03.2021 г. издадена от О. „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г. на Л. Румъния за продадена стока „Пресни домати тип кръгъл червен“ (позиция 6), 576 кг, произход Турция, единична цена 0,88 евро, обща сума 506,88 евро без ДДС (991,37 лева), или 88 евро за 100 килограма, копие на е-писмо от 16.03.2021 г. до продавача, с което е същият информиран за извършени плащания по 2 броя търговски фактури за общата сума 17438,40 евро. В описа на платените фактури се намира и процесната фактура № TKS2021000000326 от 24.02.2021 г. и Копие на преводно нареждане за международен паричен превод – показва извършено плащане на 16.03.2021 г. от „О.-Ф. Т. Лебенсмителферттриб“ Г. на "Tek AsyaFarm" Турция, за сумата 17438,40 евро.

Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен лично на представител на дружеството на 12.03.2022 г. Жалбата е подадена, чрез административния орган на 23.03.2022 г. (вх. № 32-95271), т. е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в

оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партията е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите на митническата администрация изводи.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съдът намира, че следва да обсъди приетото без възражения заключение на допуснатата съдебно-икономическа експертиза. Същото е изготвено, като вещото лице се е запознало със съдържащите се в административната преписка документи, които са описани подробно. Отговорено е изчерпателно на поставените въпроси, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Настоящият съдебен състав намира, че заключението следва да се кредитира като мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Вещото лице посочва, че анализът на доказателствата показва, че в търговска фактура TKS2021000000326 от 24.02.2021 година е описана процесната стока „домати”, посочена в позиция № 3, нето тегло 2880 кг, единична цена 4,14 €/колет (0,69 €/кг) обща стойност 1 987,20 евро, условия на доставка EXW франко завод. Обща стойност на стоките във фактурата е 7 289,20 Е.. Тези данни съответстват на съпътстващите стоката документи, както и са декларирани пред митническите органи на Турция и на България. Търговската фактура е доказателство за договорена и продадена стока, която в съвкупност с другите документи находящи се в кориците на процесното дело доказват, че цената на договорената процесна стока между износителя и купувача е 1 987,20 евро, или 78,61 €/100 кг (с включени разходите по транспорта). В съответствие с представеното доказателство за извършено плащане по процесната търговска фактура към турския доставчик, е налице извод, че доставената стока по процесната фактура, е заплатена. Декларираната цена за процесната стока по търговска фактура 1 987,20 евро съответства на цените декларирани пред митническите органи в държавата на износа и на вноса.

Вещото лице се е запознало и с представените впоследствие счетоводни документи. Изводът е, че стопанските операции, извършени след освобождаването на процесната стока от митническите органи и анализа на данните от тях потвърждават стойността на договорената и реално платена цена на стоките в размер на 1 987,20 евро, или 78,61 €/100 кг, както и че при вноса са спазени условията за определяне на митническата стойност по чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Генерирането на печалба или загуба при реализацията на стоките след вноса им, който въпрос е засегнат частично в оспореното решение, не влияе върху реалността на извършените

преди това търговски операции и плащания.

Видно от издадените от „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. търговски фактури за продажба, цялото количество внесена стока по описаната по-горе митническа, е продадено на Л. Румъния при единична цена 0,88 евро за килограм, или 88 евро за 100 килограма.

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, дават възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

На първо място следва да се приеме безспорно, че „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. е внесло и декларирано с посочената по-горе митническа декларация стоки – Пресни домати тип кръгъл червен, в посочените количества и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на друга държава-членка на ЕС. Цената на закупуване, посочена в декларацията също е установена 78,61 €/100 кг.

От издадените от оспорващия фактури, удостоверяващи продажбата им се установява, че цената, на която те са били продадени в България на Л. Румъния е 88 евро/100 кг.

На следващо място съдът не откри релеванта правна норма нито в М., нито в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, даваща възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е заключението вещото лице, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред.

Според настоящия съдебен състав не съществува никаква правна възможност, митническите власти поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Съвсем естествено е при такъв тип търговски взаимоотношения, доставчиците, стремежи се да не загубят като клиент съответната верига да имат гъвкав подход в организирането на търговските взаимоотношения. Този подход е безспорно в зависимост от моментното търсене на дадена стока на пазара и понякога налага продажбата на стоки на цена, по-ниска от тази на закупуването им, като целта им е други стоки да бъдат продадени на същия партньор на по-висока цена и така в крайна сметка да се осигури печалба за вносителя. В процесния случай, дори не са налице данни, за това, че стоката е продадена в Румъния на цена, по-ниска от тази, на която е закупена. В договорената и декларирана пред българските власти цена от 78,61 €/100 кг влизат и транспортните разходи, според заключението на изслушана експертиза.

В заключение съдът намира, вземайки предвид изложените разсъждения и най-вече цитираното заключение на СИЕ, че в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за

възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, но съдът намира, че са налице само доказателства за внесен депозит за възнаграждението на вещото лице и платена държавна такса, поради което следва да се присъдят разноски в размер на 350 лв., от които 50 лева внесена държавна такса и 300 лева внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата съдебна експертиза. В представената от адвокат Г. фактура № 523 от 23.06.2022 г. е посочено възнаграждение в размер на 300 лв., по административно дело № 2996/2022 г., т.е. по отношение на административно дело № 2995/2022 г. не са представени доказателства за платено адвокатско възнаграждение. Съдът дължи присъждането само на реално сторените разноски, поради което не се присъждат разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, **Административен Съд С. - град, I отделение, 69-ти състав,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г., Решение № 3000-1027/13.05.2022 г./32-155776 от 13.05.2022 г., издадено от Директора на Териториална Дирекция Митница П. при Агенция „Митници“, в частта, в която за оспорващия са определени допълнителни митнически задължения по отношение на декларирани с митническа декларация MRN 20BG003010021436R9 стоки в позиция 1/7 – домати тип кръгъл червен.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Лебенсмителфертрииб“ Г. с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 350 (триста и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: